

## Arrest

**nr. 318 258 van 10 december 2024**  
**in de zaak RvV X / II**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ  
Broustinlaan 88/1  
1083 BRUSSEL

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 1 juni 2023, dient op 7 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 19 januari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 4 april 2024.

1.3. Op 25 juni 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pashaye (uw moeder is Pasjtōe en uw vader is Pashaye) afkomstig uit Qalatak (district Kuz Kunar/Khewa, provincie Nangarhar). Uw broer Z. (...) (O.V. (...)) verzocht*

op 14 december 2015 om internationale bescherming. Op 23 november 2017 kreeg hij de subsidiaire beschermingsstatus. Het Commissariaat-generaal oordeelde immers dat Z. (...) er niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat hij problemen kende omwille van zijn werk voor Save the Children noch dat hij problemen kende omwille van de job van jullie vader bij het WFP (World Food Programme). Uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in uw regio bleek echter dat er in het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar een reëel risico bestond van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ongeveer 6 jaar voor het persoonlijk onderhoud verhuisde uw familie van Qalatak naar Jalalabad omdat uw vader een job als agent bij de NDS (National Directorate of Security) had gekregen. U bleef in het dorp wonen met uw grootvader omdat u daar naar school ging. Na de 7de graad, ongeveer 7 maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, begon u op vraag van uw vader als klerk te werken voor het gebouw van het districtshuis. Concreet hielp u ongeletterde mensen met het invullen van hun documenten voor het districtshuis. Uw vader vroeg u om intussen de mensen die met de taliban werkten in het oog te houden en hem informatie over hen te geven. U deed dit ongeveer 3 à 3,5 maanden, tot de maand jawza (stemt in de Gregoriaanse kalender overeen met mei/ juni 2021). Ongeveer 5 maanden voor de val van het toenmalige regime sprak u twee keer met twee qari's van de taliban, onder wie E. (...). Zij wilden dat u voor hen zou werken en hen informatie over het districtshuis, over de bezoeken van arbaki's aan dit districtshuis en over uw vader en zijn werk zou geven. U sloeg hun aanbod af en deelde dat na het tweede gesprek met uw vader die u informatie over hen vroeg. Dankzij uw informatie konden de twee door uw vader en zijn collega's gearresteerd worden. Hierna begon E.(...)'s broer S. (...), die ook bij de taliban zat, en zijn entourage uw vader telefonisch te bedreigen. Er werd gezegd dat hij en zijn zoon, i.e. u, zouden gedood worden als hij de twee arrestanten niet zou laten gaan. Uw vader sprak hierover echter niet met u: dit deed hij pas nadat jullie enige tijd later het land verlieten. In de maand jawza vonden de taliban jullie woonplaats in Jalalabad, waar u intussen naartoe was verhuisd, en vielen deze aan. Ze schoten naar uw huis en gooiden handgranaten. In die aanval raakte u gewond en werd u naar het ziekenhuis gebracht. Na uw ontslag uit het ziekenhuis werd uw vader nog eens opgebeld. Zijn gesprekspartner zei dat die aanval op jullie woning slechts een waarschuwing was en herhaalde dat ze uw hele familie zouden doden als uw vader die twee mensen niet zou vrijlaten.

U verliet Afghanistan een week na de machtsovername door de taliban samen met uw vader en uw broer Sh. (...). Jullie namen uw oudste broer W. (...) niet mee omdat hij mentaal niet stabiel is en geen onderscheid kan maken tussen goed en slecht. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije waar u aan de Iraans-Turkse grens uw vader en uw broer verloor – ongeveer 7 maanden voor uw persoonlijk onderhoud contacteerden zij een paternale oom van uw vader en vertelden ze hem dat ze in een Iraanse gevangenis zaten –, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland (verzoek om internationale bescherming op 8 mei 2023) naar België, waar u op 7 juni 2023 om internationale bescherming verzocht. Drie maanden na de machtsovername kwamen de taliban naar uw huis om naar u en uw vader te vragen en om uw huis te doorzoeken. Toen u in België aankwam vertelde uw familie u dat de taliban een tweede keer waren langsgekomen en dat ze uw oudste broer W. (...) hadden meegenomen. Na acht maanden lieten ze hem gaan en brachten ze hem terug naar huis. Vier of vijf maanden voor het persoonlijk onderhoud kwamen de taliban opnieuw naar uw huis om naar u en uw vader te vragen. Ze vroegen waar u was omdat u degene bent die geklikt had, waardoor hun belangrijke mensen gearresteerd werden. Uw vader werd ook nog verschillende keren schriftelijk geconvoceerd. Bij terugkeer vreest u door het voorgaande gedood te worden.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw taskara, de NDS-badge van uw vader, certificaten met betrekking tot het werk van uw vader bij de NDS, twee convocatiebrieven van de taliban (islamitisch emiraat van Afghanistan) gericht aan uw vader, documenten met betrekking tot uw ziekenhuisopname na de aanval op uw huis, foto's van u in het ziekenhuis, waaronder een foto waarop u met uw vader te zien bent, foto's van een kogelhuis, van kogelinslagen en van gebroken glas waarmee u de beschadiging aan uw huis na de aanval wilde aantonen, een foto waarop u met een NDS-en een politieagent te zien bent, een Belgisch psychologisch attest waaruit blijkt dat u psychische problemen heeft ten gevolge van stresserende gebeurtenissen in Afghanistan en uw reis naar België, een medisch document opgesteld in België d.d. 16 januari 2024 waarin uw littekens worden omschreven en een kostennota van de Nederlandse lessen die u in de toekomst wil volgen. Na het persoonlijk onderhoud bezorgde u opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verklaarde depressief te zijn, dingen te vergeten en sinds een aantal maanden naar een psycholoog te gaan (CGVS, p. 3). Ter staving hiervan legt u een psychologisch attest d.d. 27 maart 2024 neer waarin op basis van door u ingevulde zelftests gesteld wordt dat u een aantal symptomen van depressie heeft, waaronder zelfhaat, niet kunnen huilen, agitatie, verlies van interesse, prikkelbaarheid, gevoelens van falen en slaapproblemen, en dat u een hoge score behaalt op de

Posttraumatic Checklist Scale hetgeen zich onder meer vertaalt in moeilijkheden wanneer u wordt geconfronteerd met herinneringen aan de traumatiserende gebeurtenis, in symptomen van vermijding en hypervigilantie, in moeilijkheden om zich de belangrijke elementen van de gebeurtenis te herinneren en in prikkelbaar gedrag. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Hoewel u zelf niet in concreto aanduidde welke steunmaatregelen dienden te worden genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming met betrekking tot uw mentale toestand, kon u tijdens het persoonlijk onderhoud op elk moment om een pauze vragen wanneer u problemen zou hebben in dat verband (CGVS, p. 3). Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud haalde u echter aan nood te hebben aan een extra pauze. Het persoonlijk onderhoud is op normale wijze verlopen en u was in staat om alle vragen op coherente wijze te beantwoorden. Na de pauze gevraagd of alles oké was met u antwoordde u bovendien positief (CGVS, p. 16). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werden u en uw advocaat gevraagd of jullie nog iets wilden toevoegen of opmerken. U verklaarde dat alle redenen waarom u Afghanistan verliet aan bod waren gekomen, dat u de vragen goed begrepen had en dat u niets toe te voegen had. Ook uw advocaat zei dat het in orde was (CGVS, p. 23). Er werd tot slot in deze beslissing rekening gehouden met het feit dat u vele details in verband met de aanleiding van uw ziekenhuisopname niet kon weergeven (CGVS, p. 11-12, p. 20-21). Gelet op het voorgaande kan er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd door uw verklaringen over uw leeftijd. Zo registreerde u zich in Duitsland als meerderjarige onder de naam B.H. (...) geboren op (...) 2003 (zie brieven Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, d.d. 12 en 29 juni 2023). U verklaarde hierover dat u in Duitsland niets gezegd heeft over uw leeftijd en dat zij gewoon iets opgeschreven hebben, wat hoegenaamd niet aannemelijk is. In België stelde u zich bij aankomst daarentegen voor als minderjarige: u zei dat u B.M. (...) heet, dat u op 27/08/1385 (= (...) 2006) geboren bent en dat u toen dus jonger dan 17 jaar oud was. Op het Commissariaat-generaal hield u vol ongeveer 17 jaar te zijn (CGVS, p. 4). Uit een leeftijdstest uitgevoerd op 15 juni 2023 bleek echter dat u 20 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie beslissing van de Dienst Voogdij, d.d. 16 juni 2023). Uw geboortedatum werd aangepast naar 3 oktober 2003.

U stelde dat u een vrees voor vervolging diende te koesteren omdat u informatie over 2 talibanleden doorgaf aan uw vader die voor de NDS werkte waardoor zij gearresteerd werden. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover.

U verklaarde dat u een informatieopdracht voor uw vader uitvoerde tijdens uw werk als klerk in het district Kuz Kunar/Khewa, waar u, in tegenstelling tot de rest van uw familie die naar Jalalabad verhuisde, bleef wonen om naar school te gaan en er nadien als klerk te werken: u ging in die periode wekelijks enkel op vrijdag naar Jalalabad en slechts enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan vestigde u zich definitief in Jalalabad (CGVS, p. 4-5). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u, in tegenstelling tot uw familie, tot enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in uw district Kuz Kunar bent blijven wonen. Immers, u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk dat u van 1396 (= 2017) tot uw vertrek in Ulfat Mina, Jalalabad, woonde (fiche MENA, p. 1; DVZ-verklaring, vraag 10). Daarop gewezen verklaarde u dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken niet vroegen waar u leefde maar dat ze vroegen waar uw familie leefde (CGVS, p. 23). Die verklaring raakt uiteraard kant noch wal, aangezien u daar duidelijk verklaarde dat u van uw geboorte tot 1396 in Qalatak woonde en dat u van 1396 tot uw vertrek in Jalalabad woonde (DVZ-verklaring, vraag 10). In dit verband is het bovendien erg merkwaardig dat u als enige van uw familie moest achterblijven in Qalatak terwijl al uw broers en zussen naar Jalalabad verhuisden omdat de veiligheidssituatie in uw dorp slecht was, zeker omdat uw vader een job bij de NDS had aanvaard (CGVS, p. 5-6). Dat de veiligheidssituatie voor uw broers en zussen te slecht was om nog in Qalatak te blijven, maar dat diezelfde situatie voor u klaarblijkelijk veilig genoeg was waardoor u in Qalatak achterbleef, doet stevig de wenkbrauwen fronsen. U verklaarde weliswaar dat u in het dorp moest blijven omdat u daar naar school ging en uw grootvader, die oud was en u nodig had, daar nog was (CGVS, p. 5). Er kan echter niet ingezien worden dat u niet in Jalalabad naar school kon gaan en dat uw grootvader ook niet naar Jalalabad kon meekomen indien de veiligheidssituatie door uw vaders professionele activiteiten daadwerkelijk belabberd was geworden. Overigens is het merkwaardig dat u voor uw grootvader moest zorgen, terwijl u nog twee oudere broers in Afghanistan had (CGVS, p. 5).

Daarnaast kan er ook op gewezen worden dat u tijdens uw eerste gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over uw job als klerk. U vermeldde daar enkel dat u student was (DVZ-verklaring, d.d. 18 juli 2023, vraag 12; CGVS, p. 5, p. 15). Gevraagd hoe het komt dat u op de Dienst Vreemdelingenactiviteiten niets vermeldde over uw activiteiten als klerk verklaarde u dat ze u daar geen vragen over stelden (CGVS, p. 23). Ook die verklaring houdt geen steek, aangezien er op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd wordt naar uw beroep in uw land van herkomst, waarbij er ook een mogelijkheid is om extra informatie te geven. Zoals vermeld, gaf u toen enkel aan dat u student was.

Gelet op voorgaande elementen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u als klerk in Kuz Kunar werkte, waardoor evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u tijdens uw werkzaamheden als klerk in Kuz Kunar informatie over twee talibanleden aan uw vader, die voor de NDS gewerkt zou hebben, heeft doorgegeven. Dit wordt bevestigd doordat het wel erg onaannemelijk overkomt dat twee talibs die klaarblijkelijk op de hoogte waren van het werk van uw vader voor de NDS – ze wilden onder meer informatie over uw vaders collega's die naar het districtshuis gingen – waardoor u dus duidelijk tot een pro-overheidsfamilie behoorde – de mensen van uw dorp waren tegen jullie omdat de dorpelingen pro-taliban waren -, het ongelooflijke risico zouden genomen hebben om nota bene voor het districtshuis – districtshuizen waren een van de best beveiligde plekken van de regio aangezien overheidsinstanties en -personeel, zoals arbaki's, daar langskwamen – te vragen dat u voor hen zou spioneren (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ d.d. 17 januari 2024, vraag 7b ; CGVS, p. 11, p. 16-17, p. 19).

Doordat aan de vraag van twee talibs om voor hen te spioneren en bijgevolg aan hun arrestatie die hiermee rechtstreeks verbonden is geen geloof gehecht kan worden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen die u en uw vader omwille daarvan zouden hebben gekregen. Dit wordt bevestigd door het volgende.

U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat ze uw vader 4 of 5 keer belden om te zeggen dat hij die twee mensen (die dankzij uw informatie werden gearresteerd) moest laten gaan. Als hij dat niet deed zouden ze hem en zijn zoon, dus u, doden (CGVS, p. 19). Op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u vreemd genoeg niets over deze dreigtelefoontjes en had u het enkel over een dreigbrief waarin ze vroegen om die strijders zo snel mogelijk terug vrij te laten (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Erop gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeld had over dreigtelefoontjes verklaarde u dat ze u daar geen vraag over hadden gesteld: er werd u gezegd dat u op het groot interview over alles in detail zou kunnen spreken. Er verder op gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel een dreigbrief vermeld had terwijl u het op het Commissariaat-generaal enkel over telefoontjes had, verklaarde u dat u daar vertelde dat jullie bedreigd waren en dat u niets zei over een dreigbrief (CGVS, p. 23). Nochtans sprak u daar wel degelijk over een dreigbrief. Het is dan ook helemaal niet overtuigend dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel over een dreigbrief kon spreken, waar u dus op het Commissariaat-generaal niets over zei – u zei dat jullie behalve die telefoontjes misschien ook op een andere manier bedreigd werden maar dat uw vader daar niet over sprak met jullie (CGVS, p. 20) –, maar dat u niet over de dreigtelefoontjes kon spreken. Gelet daarop kan er geen enkel geloof gehecht worden aan deze dreigtelefoontjes.

Dat blijkt ook uit de wel erg vreemde houding die uw vader na de telefoontjes aannam. Uw vader vertelde immers pas over deze telefoontjes nadat jullie het land hadden verlaten (CGVS, p. 19). Nochtans zouden jullie daarin met de dood bedreigd geweest zijn (CGVS, p. 20). Het is niet ernstig dat uw vader, indien hij werkelijk dergelijke onrustwekkende telefoontjes zou hebben gekregen, jullie daar niet meteen van op de hoogte zou hebben gebracht. Op die manier konden jullie immers ook geen voorzorgsmaatregelen nemen: pas na de aanval op jullie huis, dus toen hij op één telefoontje na al alle dreigtelefoons had gekregen, liet uw vader u niet meer 'in dat gebied' gaan, liet hij u het huis niet uit gaan en veranderde hij ook zijn routine (CGVS, p. 12, p. 20).

Ook uw verklaringen over de reactie van de NDS op deze dreigtelefoontjes – u zei dat uw vader deze telefoontjes aan de overheid, vermoedelijk aan de NDS, had aangegeven – kunnen moeilijk overtuigen. Zo komt het bevreemdend over dat de NDS enerzijds op basis van uw verklaringen over twee qari's direct daadkrachtig gereageerd heeft door een onderzoek te openen, de twee qari's te lokaliseren en hen te arresteren, maar dat ze anderzijds dreigtelefoons gericht aan één van hun medewerkers ten gevolge van de arrestatie van diezelfde qari's niet serieus zouden hebben genomen. U zei hierover dat ze het 'niet zo serieus' namen en gewoonweg gezegd hebben dat dit nu eenmaal gebeurt (CGVS, p. 12, p. 18, p. 20). Het is overigens eigenaardig dat u verklaarde dat uw vader niet bang was omdat hij over deze dreigtelefoons met de overheid had gesproken hoewel diezelfde overheid de door hem aangekaarte dreigtelefoons blijkbaar niet zo serieus nam (CGVS, p. 20).

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het bijzonder opmerkelijk is dat, ofschoon de bellers in hun laatste telefoontje ten aanzien van uw vader ermee dreigden om al zijn familieleden te doden, uw vader bij zijn vlucht uit Afghanistan enkel uw broer en u zou hebben meegenomen (CGVS, p. 20).

Gelet op voorgaande elementen kan er niet het minste geloof gehecht worden aan deze dreigtelefoons.

Doordat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u informatie doorgaf over twee talibs, noch aan de dreigtelefoontjes die jullie ontvingen, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat er een doelgerichte, door de broer van E. (...) gepleegde aanval heeft plaatsgevonden op uw huis ten gevolge van de informatie die u aan uw vader over twee qari's had doorspeeld. Na die aanval werd uw vader immers gebeld met de boodschap dat die aanval een kleine waarschuwing was en dat ze de volgende keer al zijn familieleden zouden doden als hij die twee mensen niet zou vrijlaten (CGVS, p. 12, p. 19-20). Bovendien is het opmerkelijk dat uw familie klacht zou ingediend hebben bij de toenmalige overheid nadat uw huis werd aangevallen, maar dat u geen bewijzen kon neerleggen van deze klacht (CGVS, p. 21). Gelet hierop heeft u de context van uw ziekenhuisopname niet aannemelijk gemaakt.

Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u informatie doorgegeven heeft over twee talibanleden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de convocatiebrieven van de taliban die u neerlegde. U verklaarde immers dat ze die brieven stuurden zodat u en uw vader zich bij hen zouden

presenteren omdat uw vader die mensen over wie u informatie doorgegeven had, had gearresteerd (CGVS, p. 9). Evenmin kan er dus geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de taliban en de entourage van de mensen over wie u informatie doorgegeven hebt na uw vertrek nog drie keer naar uw huis kwamen om naar u te vragen, waarbij ze uw broer W. (...) meegenomen zouden hebben. U verklaarde immers dat ze hem meenamen zodat u en uw vader hem zouden komen vrijpleiten en ze jullie konden pakken (CGVS, p. 6, p. 9, p. 22). Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud een video van een van de bezoeken van de taliban toonde kan uit deze video niet afgeleid worden dat de taliban naar uw huis kwamen. In deze video is namelijk enkel te zien dat enkele gewapende mannen op straat staan (CGVS, p. 8).

Met betrekking tot uw verklaringen dat uw vader als agent voor de NDS gewerkt zou hebben, dient vooreerst opgemerkt te worden dat er aan de geloofwaardigheid van de job van uw vader getwijfeld kan worden. Toen u gevraagd werd om in detail te vertellen wat uw vader voor de NDS moest doen, gaf u het voorbeeld van de arrestatie van de twee door u aangeduide personen: andere voorbeelden van operaties waaraan hij had deelgenomen had u niet (CGVS, p. 13-14). Zoals hierboven is gebleken, kan er aan deze operatie geen enkel geloof gehecht worden, waardoor de geloofwaardigheid van uw vaders job ook enigszins op de helling komt te staan. Wat er ook van zij, uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U verklaarde dat de taliban op zoek zijn naar uw vader (die momenteel net als uw broer in een Iraanse gevangenis zou verblijven), omdat hij betrokken was bij de arrestatie van de twee vermelde talibanleden (CGVS, p. 9). Zoals hierboven al gebleken is, kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover. Overigens had u een gebrekkige kennis over het verblijf van uw vader (en uw broer) in een Iraanse gevangenis. Ofschoon u hun detentie via een paternale oom van uw vader zou hebben vernomen, wist u zelfs niet eens waar in Iran uw twee familieleden waren opgesloten (CGVS, p. 6), waardoor hun opsluiting in een Iraanse gevangenis niet overtuigt. Immers, indien uw familieleden werkelijk in een Iraanse gevangenis zouden zijn opgesloten, kan aangenomen worden dat u alles in het werk zou stellen om hierover meer informatie te verkrijgen. Dat u in deze context zelfs niet eens wist waar in Iran uw familieleden waren, doet dan ook verbazen. Gelet hierop, heeft u de werkelijke situatie waarin uw vader verkeert niet aangetoond.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Zoals hierboven gebleken is, kan aan uw verklaringen over de zoektocht van de taliban naar u ten gevolge van uw activiteiten als informant voor uw vader geen enkel geloof gehecht worden. Het loutere feit dat u mogelijk een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (cf. supra), is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Tot slot kan er volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat uw familieleden, die ook werden getroffen in de door u beweerde aanslag, waarvan u dus niet aannemelijk heeft gemaakt dat die doelgericht was en dat jullie hierbij specifiek werden geviséerd - u heeft immers geenszins de context van uw ziekenhuisopname aannemelijk gemaakt -, nog steeds in hetzelfde huis in Afghanistan wonen (CGVS, p. 6-7, p. 12, p. 21). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij ten gevolge van die beweerde aanslag nog in de problemen zijn gekomen, waardoor uit niets blijkt dat u ten gevolge hiervan bij terugkeer naar Afghanistan ook maar enig risico op vervolging of op het lijden van ernstige schade zou lopen. In dit verband kan er nog gewezen worden op de bevreemdende vaststelling dat u na uw ziekenhuisopname ten gevolge van een beweerde aanslag die volgens u bij uw huis plaatsvond, gewoon naar huis terugkeerde en nog enkele maanden gewoon thuis bleef (CGVS, p. 11). Het was pas na de machtsovername door de taliban dat jullie uiteindelijk Afghanistan beslisten te verlaten (CGVS, p. 11).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen,

bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.*

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.*

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_de\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security-related\\_and\\_humanitarian\\_developments\\_van\\_4\\_november\\_2022](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022), beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.*

*De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.*

*Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.*

*Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.*

*Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.*

*De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook*

vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

*Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*

*Daarenboven moet worden vastgesteld dat u bijna tot uw achttiende in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot de 7de graad naar school ging (CGVS, p. 4-5)*

*Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u die nog steeds praktiserend moslim bent – u bidt, tijdens uw persoonlijk onderhoud maakte uw smartphone u duidelijk dat u moest bidden en u neemt deel aan de ramadan (CGVS, p. 3-4) – en die nog steeds met het thuisfront in contact staat (CGVS, p. 6, p. 8), na een verblijf van ongeveer een jaar in België, waar u nauwelijks deelneemt aan het sociale leven – u werkte slechts weinig, heeft geen hobby's en gaat niet naar school (CGVS, p. 8) – totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

*Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.*

*De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet veranderen. In verband met de kopie van uw taskara, die uw beweerde leeftijd lijkt te bevestigen, dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf))). Uit de beweerde werkzaamheden van uw vader, die u wilde aantonen met enkele documenten – het is evenwel eigenaardig dat de NDS op zijn officiële werkbadge staat omschreven als 'National directorate security' terwijl het 'National Directorate of Security' moet zijn –, kan in uw hoofdte echter geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid. Aan de convocatiebrieven van de Taliban kan geen enkel geloof gehecht worden zoals eerder aangegeven werd, waardoor de neergelegde brieven niet de minste bewijswaarde hebben. Documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen immers te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Uw ziekenhuisopname en uw verwondingen staan hier niet meteen ter discussie. U heeft echter de omstandigheden waarin u uw verwondingen opliep niet aannemelijk gemaakt. De foto's van een kogelhuls, gebroken glas en kogelinslagen tonen niet aan dat u slachtoffer werd van een doelgerichte aanval. Uw psychologisch attest werd hierboven reeds besproken. Uit de foto waarop u te zien bent met een lid van de NDS en met een politieagent kan niet afgeleid worden in welke context die foto werd genomen. Uit de kostennota van de Nederlandse lessen blijkt enkel dat u zich nog niet heeft ingeschreven voor deze lessen. Met de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Het verzoekschrift**

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, minstens "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" en het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4

november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *iuncto* artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van het artikel toe op zijn situatie. Zo stelt hij dat hij zich buiten zijn land van herkomst bevindt, dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, dat hij vreest vervolgd te worden omwille van problemen met de taliban en dat hij de bescherming van het land van herkomst niet kan inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolgers zijn.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker licht zijn tweede middel toe als volgt:

*“Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte zijn asielaanvraag afgewezen heeft.*

*Verweerster heeft nagelaten om met de volgende elementen rekening te houden:*

*Het werk van verzoeker*

*Het werk van zijn vader*

*Het werk van zijn broer die nu houder van sub bescherming in België is*

*Het feit dat verzoeker gewond geraakt was door een granaataanval in zijn woning.*

*Weigering om samen te werken met de taliban.*

*De mentale problemen van verzoeker.*

*Het feit dat verzoeker als minderjarige naar België gekomen is.*

*Verzoeker meent dat verweerster vooringenomen was in haar beslissing door de verwijzen naar het leeftijdsonderzoek.*

*Verweerster weet heel goed hoe het systeem in Afghanistan werkt. De leeftijd werd bepaald door de ambtenaar in een district huis op basis van uiterlijke kenmerk van een verzoeker.*

*Verzoeker meent dat als wij rekening gaan houden met de standaarddeviatie van 2 jaar dan er een verschil van minder dan 1 jaar is tussen zijn leeftijd en de resultaten van het leeftijdsonderzoek.*

*Verweerster vindt het vreemd dat verzoeker alleen achtergebleven is in Qalatak en niet mee verhuisd was met de andere familieleden.*

*Verzoeker meent dat hij met zijn Opa gebleven was.*

*Verweerster neemt verzoeker verder kwalijk omdat hij bij de DVZ niets vermeld heeft over zijn job als Klerk.*

*Verzoeker meent dat de verklaringen bij de DVZ niet tegen hem mag gebruikt worden omdat hij daar niet bijgestaan was door een tolk en omdat hij niet de mogelijkheid had om deze fouten achteraf recht te zetten.*

*Het deel van gehoor waarin de job van een verzoeker vermeld staat, wordt ooit afgegeven aan de asielzoeker.*

*Asielzoekers krijgen alleen een kopie van het eerste deel van het gehoor – 2 pagina's.*

*Dit was voldoende voor verweerster om geen geloof te hechten aan het werk van verzoeker als klerk.*

*Verzoeker meent dat verweerster nagelaten heeft om met zijn doorleefde verklaringen rekening te houden over dit werk.*

*U schiet geen vliegtuig neer voor een navigatie fout.*

*Verweerster vindt het vreemd dat taliban aan verzoeker samenwerking gevraagd hebben.*

*Verzoeker meent dat hij niet de eerste en de laatste persoon was aan wie taliban samenwerking gevraagd hebben.*

*Het is zeer logisch dat taliban samenwerking vraagt aan iemand die nuttige informatie kan geven.*

*Wie kan nuttige informatie geven?*

*Alleen een persoon die voor overheid werkt.*

*Verzoeker meent dat verweerster hem ten onrechte kwalijk neemt omdat hij over dreigetelefoon niets vermeld heeft bij de DVZ.*

*Verzoeker meent dat de tolk hem uitdrukkelijk gevraagd heeft om zeer kort zijn problemen uit een te zetten.*

*Verzoeker zal de kans krijgen om later zijn verhaal uitgebreid bij het CGVS te doen.*

*De DVZ geeft zo misleidende informatie en het CGVS keurt dit goed.*

*Het is de plicht van verzoeker om met dit element rekening te houden.*

*Verweerster straft verzoeker voor de handelingen van verzoekers vader.*

*Verweerster vindt het vreemd dat NDS op basis van verklaringen van verzoeker daadkrachtig gereageerd hebben door een onderzoek te openen, maar na dreigetelefoons geen aandacht besteden.*

*Verzoeker meent dat NDS weet dat deze telefoons moeilijk te lokaliseren valt. De situatie van arrestatie van 2 qari's is niet vergelijkbaar met de situatie van dreigement via telefoon.*

*Verweerster neemt verzoeker verder kwalijk omdat hij geen bewijzen van de neergelegde klacht bij de politie voorgelegd heeft.*

*Verzoeker zal zijn om hij in de loop van de procedure deze bewijzen kan voorleggen.*

*Verweerster laat na om op een correcte manier te motiveren waarom ze aan het werk van verzoekers vader bij NDS twijfel heeft.*

*Het enige wat verweerster zegt is dat verzoeker niet veel voorbeeld kon geven.*

*Mag men dit een correct motivering noemen?*

*Natuurlijk niet.*

*Verzoeker leest de bestreden beslissing en hij begrijpt niet of verweerster wel of niet gelooft dat hij een familielid van een vroeger lid van het ANSF is.*

*Verzoeker meent dat dit zijn recht is om te weten.*

*Verweerster heeft nagelaten om in dit dossier aan verzoeker vluchtelingenstatus of sub beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.*

*Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad en hij meent dat dit arrest van uw Raad volledig van toepassing is in zijn situatie:*

*Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, 'Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada', 8 december 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51).*

*Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.*

*Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.*

*Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument:*

*In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedentwerking.*

*Niet dienstig mag ingeroepen worden.*

*Waarom niet?*

*Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.*

*Wie zijn de Taliban?*

*Zie het hieronder staande arrest:*

*Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.*

*Rvv 292 539 van 2 augustus 2023*

*Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.*

*Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.*

*<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-risingpressure/17/3/2024>*

*Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is. Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!*

*(...)*

*[https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg\\_report\\_on\\_afghanistan\\_march\\_2024.pdf](https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf)*

*Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.*

*Voor nu de woordvoerder van Taliban Zabiullah Mojahid verteld heeft dat deze Afghanen bij hun terugkeer moet veroordeeld worden.*

*Zie [infoMigrants](https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparole-taliban-affirme-quelesafghans-expulses-deurope-se-ront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ_23NBPRh_f2gLTtAKxMXUTPVN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=fb), beschikbaar op:*

*[https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparole-taliban-affirme-quelesafghans-expulses-deurope-se-ront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ\\_23NBPRh\\_f2gLTtAKxMXUTPVN7xTo51oU2YdtKWrtL\\_Dk&ref=fb](https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparole-taliban-affirme-quelesafghans-expulses-deurope-se-ront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ_23NBPRh_f2gLTtAKxMXUTPVN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=fb)*

*Dat dit middel gegrond is.*

*Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:*

*Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c en 48/5, §3 vw van de Vreemdelingenwet.*

*Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Dat dit middel gegrond is."*

*In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar §39 van het arrest Elgafaji over de 'sliding scale'. Verzoeker stelt dat hij de persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt.*

### 3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 4 oktober 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgend nieuw stuk, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;

- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;

- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;

- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;

- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;

- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;

- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;

- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;

- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

3.2. Verzoeker legt op 15 oktober 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 11) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt:

“Verzoeker wenst de volgende stukken neer te leggen:

*Bewijs van werk*

*Bewijs van mentale problemen*

*Bewijs van de vervolging van verzoekers vader die door de taliban gemarteld was.*

*Verzoeker wenst eveneens aan te tonen dat hij verwesterd is en dat hij vervolgen vreest.*

*Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad en hij meent dat dit arrest van uw Raad volledig van toepassing is in zijn situatie:*

*De hieronder staande arrest:*

*Verzoeker wenst ook te verwijzen naar het volgende arrest en rapporten:*

*Taliban weten dat alle asiolverhalen van de Afghaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekommen (voetnoot 476, TOLONew, ‘Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada’, 8 december 2021 in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51).*

*Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.*

*Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.*

*Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument:*

*In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedentenwerking.*

*Niet dienstig mag ingeroepen worden.*

*Waarom niet?*

*Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.*

*Wie zijn de Taliban?*

*Zie het hieronder staande arrest:*

*Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.*

*Rvv 292 539 van 2 augustus 2023*

*Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.*

*Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.*

*<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activites-in-afghanistan-amidrisingpressure/17/3/2024>*

*Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is. Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!*

*(...)*

*[https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg\\_report\\_on\\_afghanistan\\_march\\_2024.pdf](https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf)*

*Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.*

*Vooral nu de woordvoerder van Taliban Zabiullah Mojahid verteld heeft dat deze Afghanen bij hun terugkeer moet veroordeeld worden.*

Zie <https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparoletaliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-se-justifient-avec-leur-attestation-de-maladie-mentale> op: <https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparoletaliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-se-justifient-avec-leur-attestation-de-maladie-mentale> Verzoeker wil aantonen dat hij vervolging vreest door zijn lang verblijf in Europa en zijn verwestering."

Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker een loonbrief van september 2024, twee foto's van een man met verband om zijn hoofd en neus en een attest van Z.N., klinisch psycholoog, waarin wordt verklaard dat verzoeker sinds begin september 2024 tot heden bij haar in therapie is, dat hij veel spanningen en stress heeft rond de procedure en heel bezorgd is om zijn familie, dat zijn familie in gevaar is, dat zijn vader onlangs gearresteerd en gewond werd door de taliban, dat verzoeker triestig de foto's van zijn vader heeft getoond, dat de taliban hun huis aanvielen en zijn moeder bedreigden, dat hij zich daarover machteloos en hulpeloos voelt, dat hij zijn best doet om manieren te vinden om zich af te leiden maar toch over de traumatische gebeurtenissen blijft piekeren, dat hij zegt dat hij soms flauwvalt van angst, dat hij zich probeert te concentreren op school maar dat dit moeilijk is op dit moment, dat hij ook last heeft van geheugenverlies. In voornoemd attest wordt verzocht rekening te houden met zijn psychologische kwetsbaarheid.

Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat hij het leven in België gewoon is, dat hij hier drinkt en naar de discotheek gaat en dit verboden is in Afghanistan, dat hij hier naar de gym gaat en naar school, dat hij vrienden en vriendinnen heeft. Hij vervolgt dat zijn vader van Iran naar Afghanistan is gegaan, dat de taliban zijn vader hebben geslagen, dat via de dorpschoude en door middel van geld, ze zijn vader hebben vrij gekregen en hij naar het ziekenhuis is gegaan. Hij wijst er nog op dat hij mentale problemen heeft en het nieuws over zijn papa hem teveel wordt, dat hij nog onder behandeling is bij een psycholoog. Hij wijst er nogmaals op dat hij zelf verwondingen heeft opgelopen bij de aanval op zijn huis, alsook zijn zus en stelt dat het attest van ziekenhuis verkeerdelijk vermeldt dat het gaat om een luchtaanval in plaats van een explosie bij hem thuis, dat dit komt doordat er geen tolk aanwezig was en de dokter het verkeerd genoteerd heeft.

#### 4. Beoordeling van de zaak

##### 4.1. Procedurele noden

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verklaarde depressief te zijn, dingen te vergeten en sinds een aantal maanden naar een psycholoog te gaan (CGVS, p. 3). Ter staving hiervan legt u een psychologisch attest d.d. 27 maart 2024 neer waarin op basis van door u ingevulde zelftests gesteld wordt dat u een aantal symptomen van depressie heeft, waaronder zelfhaat, niet kunnen huilen, agitatie, verlies van interesse, prikkelbaarheid, gevoelens van falen en slaapproblemen, en dat u een hoge score behaalt op de Posttraumatic Checklist Scale hetgeen zich onder meer vertaalt in moeilijkheden wanneer u wordt geconfronteerd met herinneringen aan de traumatiserende gebeurtenis, in symptomen van vermijding en hypervigilantie, in moeilijkheden om zich de belangrijke elementen van de gebeurtenis te herinneren en in prikkelbaar gedrag. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Hoewel u zelf niet in concreto aanduidde welke steunmaatregelen dienden te worden genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming met betrekking tot uw mentale toestand, kon u tijdens het persoonlijk onderhoud op elk moment om een pauze vragen wanneer u problemen zou hebben in dat verband (CGVS, p. 3). Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud haalde u echter aan nood te hebben aan een extra pauze. Het persoonlijk onderhoud is op normale wijze verlopen en u was in staat om alle vragen op coherente wijze te beantwoorden. Na de pauze gevraagd of alles oké was met u antwoordde u bovendien positief (CGVS, p. 16). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werden u en uw advocaat gevraagd of jullie nog iets wilden toevoegen of opmerken. U verklaarde dat alle redenen waarom u Afghanistan verliet aan bod waren gekomen, dat u de vragen goed begrepen had en dat u niets toe te voegen had. Ook uw advocaat zei dat het in orde was (CGVS, p. 23). Er werd tot slot in deze beslissing rekening gehouden met het feit dat u vele details in verband met de aanleiding van uw ziekenhuisopname niet kon weergeven (CGVS, p. 11-12, p. 20-21). Gelet op het voorgaande kan er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."*

Gelet op voornoemde motieven, maakt verzoeker niet aannemelijk dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met zijn mentale problemen. Verzoeker licht ook niet concreet toe op welke andere wijze verweerder gehouden zou zijn geweest rekening te houden met deze problemen.

Bij zijn aanvullende nota legt verzoeker een ongedateerd attest van Z.N., klinisch psycholoog, neer, waarin wordt verklaard dat verzoeker sinds begin september 2024 tot heden bij haar in therapie is, dat hij veel spanningen en stress heeft rond de procedure en heel bezorgd is om zijn familie, dat hij zich daarover machteloos en hulpeloos voelt, dat hij zijn best doet om manieren te vinden om zich af te leiden maar toch over de traumatische gebeurtenissen blijft piekeren, dat hij zegt dat hij soms flauwvalt van angst, dat hij zich probeert te concentreren op school maar dat dit moeilijk is op dit moment, dat hij ook last heeft van geheugenverlies. In het attest wordt verzocht rekening te houden met verzoekers psychologische kwetsbaarheid. Uit de woorden 'begin september 2024 tot heden' kan worden afgeleid dat voornoemd attest werd opgemaakt na begin september 2024 en dat het aldus dateert van na het nemen van de bestreden beslissing, waardoor de adjunct-commissaris de verdere psychologische evolutie van verzoeker, zoals die door klinisch psycholoog Z.N. sedert september 2024 wordt vastgesteld en in voornoemd stuk werd geattesteerd, niet heeft kunnen onderzoeken. De Raad merkt op dat nergens uit het door verzoeker bijgebrachte attest noch uit zijn verklaring ter terechtzitting dat hij mentale problemen heeft en het nieuws over zijn papa hem teveel wordt, dat hij nog onder behandeling is bij een psycholoog blijkt dat zijn psychologische gezondheidstoestand van die aard is dat het voor hem onmogelijk was of is om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht in het kader van zijn asielprocedure. Ter terechtzitting slaagt verzoeker erin om een betoog uiteen te zetten en vragen van de voorzitter te beantwoorden.

#### 4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder

meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.4. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook landeninformatie van verschillende bronnen bevat, doet hierover niet anders denken.

4.5. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek

onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze het gelijkheidsbeginsel door verweerder zou zijn geschonden.

Dit onderdeel van het tweede middel is daarom onontvankelijk.

#### 4.7.1. Betreffende de vluchtmotieven

4.7.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban gedood te worden omdat zijn vader voor de National Directorate of Security (hierna: NDS) werkte en omdat verzoeker tijdens zijn werk bij het districtshuis sprak met twee talibs, waaronder E., die wilden dat hij voor hen zou werken en informatie zou verschaffen over het districtshuis en de arbaki's die daar kwamen en over zijn vader en diens werk, hij dit weigerde en dit meldde aan zijn vader, de twee voornoemde talibs dankzij de informatie van verzoeker door de NDS gearresteerd werden, de broer en de entourage van E., eveneens talibs, verzoeker en zijn vader telefonisch met de dood bedreigden in een poging om de vrijlating van de twee voornoemde talibs af te dwingen, de taliban vervolgens een bomaanslag pleegde op het huis van verzoekers familie en ook op het huis schoten, waarbij verzoeker gewond raakte, en de taliban nog drie keer na het vertrek van verzoeker, zijn vader en zijn broer Sh. uit Afghanistan bij hun huis langskwamen om te vragen waar hij en zijn vader waren.

4.7.1.2. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat ter terechtzitting, in navolging van de adjunct-commissaris, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas omdat:

*“U verklaarde dat u een informatieopdracht voor uw vader uitvoerde tijdens uw werk als klerk in het district Kuz Kunar/Khewa, waar u, in tegenstelling tot de rest van uw familie die naar Jalalabad verhuisde, bleef wonen om naar school te gaan en er nadien als klerk te werken: u ging in die periode wekelijks enkel op vrijdag naar Jalalabad en slechts enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan vestigde u zich definitief in Jalalabad (CGVS, p. 4-5). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u, in tegenstelling tot uw familie, tot enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in uw district Kuz Kunar bent blijven wonen. Immers, u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk dat u van 1396 (= 2017) tot uw vertrek in Ulfat Mina, Jalalabad, woonde (fiche MENA, p. 1; DVZ-verklaring, vraag 10). Daarop gewezen verklaarde u dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken niet vroegen waar u leefde maar dat ze vroegen waar uw familie leefde (CGVS, p. 23). Die verklaring raakt uiteraard kant noch wal, aangezien u daar duidelijk verklaarde dat u van uw geboorte tot 1396 in Qalatak woonde en dat u van 1396 tot uw vertrek in Jalalabad woonde (DVZ-verklaring, vraag 10). In dit verband is het bovendien erg merkwaardig dat u als enige van uw familie moest achterblijven in Qalatak terwijl al uw broers en zussen naar Jalalabad verhuisden omdat de veiligheidssituatie in uw dorp slecht was, zeker omdat uw vader een job bij de NDS had aanvaard (CGVS, p. 5-6). Dat de veiligheidssituatie voor uw broers en zussen te slecht was om nog in Qalatak te blijven, maar dat diezelfde situatie voor u klaarblijkelijk veilig genoeg was waardoor u in Qalatak achterbleef, doet stevig de wenkbrauwen fronsen. U verklaarde weliswaar dat u in het dorp moest blijven omdat u daar naar school ging en uw grootvader, die oud was en u nodig had, daar nog was (CGVS, p. 5). Er kan echter niet ingezien worden dat u niet in Jalalabad naar school kon gaan en dat uw grootvader ook niet naar Jalalabad kon meekomen indien de veiligheidssituatie door uw vaders professionele activiteiten daadwerkelijk belabberd was geworden. Overigens is het merkwaardig dat u voor uw grootvader moest zorgen, terwijl u nog twee oudere broers in Afghanistan had (CGVS, p. 5).*

*Daarnaast kan er ook op gewezen worden dat u tijdens uw eerste gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over uw job als klerk. U vermeldde daar enkel dat u student was (DVZ-verklaring, d.d. 18 juli 2023, vraag 12; CGVS, p. 5, p. 15). Gevraagd hoe het komt dat u op de Dienst Vreemdelingenactiviteiten niets vermeldde over uw activiteiten als klerk verklaarde u dat ze u daar geen vragen over stelden (CGVS, p. 23). Ook die verklaring houdt geen steek, aangezien er op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd wordt*

naar uw beroep in uw land van herkomst, waarbij er ook een mogelijkheid is om extra informatie te geven. Zoals vermeld, gaf u toen enkel aan dat u student was.

Gelet op voorgaande elementen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u als klerk in Kuz Kunar werkte, waardoor evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u tijdens uw werkzaamheden als klerk in Kuz Kunar informatie over twee talibanleden aan uw vader, die voor de NDS gewerkt zou hebben, heeft doorgegeven. Dit wordt bevestigd doordat het wel erg onaannemelijk overkomt dat twee talibs die klaarblijkelijk op de hoogte waren van het werk van uw vader voor de NDS – ze wilden onder meer informatie over uw vaders collega's die naar het districtshuis gingen – waardoor u dus duidelijk tot een pro-overheidsfamilie behoorde – de mensen van uw dorp waren tegen jullie omdat de dorpingen pro-taliban waren –, het ongelooflijke risico zouden genomen hebben om nota bene voor het districtshuis – districtshuizen waren een van de best beveiligde plekken van de regio aangezien overheidsinstanties en -personeel, zoals arbaki's, daar langskwamen – te vragen dat u voor hen zou spioneren (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ d.d. 17 januari 2024, vraag 7b; CGVS, p. 11, p. 16-17, p. 19).

Doordat aan de vraag van twee talibs om voor hen te spioneren en bijgevolg aan hun arrestatie die hiermee rechtstreeks verbonden is geen geloof gehecht kan worden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de bedreigingen die u en uw vader omwille daarvan zouden hebben gekregen. Dit wordt bevestigd door het volgende.

U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat ze uw vader 4 of 5 keer belden om te zeggen dat hij die twee mensen (die dankzij uw informatie werden gearresteerd) moest laten gaan. Als hij dat niet deed zouden ze hem en zijn zoon, dus u, doden (CGVS, p. 19). Op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u vreemd genoeg niets over deze dreigtelefoontjes en had u het enkel over een dreigbrief waarin ze vroegen om die strijders zo snel mogelijk terug vrij te laten (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Erop gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeld had over dreigtelefoontjes verklaarde u dat ze u daar geen vraag over hadden gesteld: er werd u gezegd dat u op het groot interview over alles in detail zou kunnen spreken. Er verder op gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel een dreigbrief vermeld had terwijl u het op het Commissariaat-generaal enkel over telefoontjes had, verklaarde u dat u daar vertelde dat jullie bedreigd waren en dat u niets zei over een dreigbrief (CGVS, p. 23). Nochtans sprak u daar wel degelijk over een dreigbrief. Het is dan ook helemaal niet overtuigend dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel over een dreigbrief kon spreken, waar u dus op het Commissariaat-generaal niets over zei – u zei dat jullie behalve die telefoontjes misschien ook op een andere manier bedreigd werden maar dat uw vader daar niet over sprak met jullie (CGVS, p. 20) –, maar dat u niet over de dreigtelefoontjes kon spreken. Gelet daarop kan er geen enkel geloof gehecht worden aan deze dreigtelefoontjes.

Dat blijkt ook uit de wel erg vreemde houding die uw vader na de telefoontjes aannam. Uw vader vertelde immers pas over deze telefoontjes nadat jullie het land hadden verlaten (CGVS, p. 19). Nochtans zouden jullie daarin met de dood bedreigd geweest zijn (CGVS, p. 20). Het is niet ernstig dat uw vader, indien hij werkelijk dergelijke onrustwekkende telefoontjes zou hebben gekregen, jullie daar niet meteen van op de hoogte zou hebben gebracht. Op die manier konden jullie immers ook geen voorzorgsmaatregelen nemen: pas na de aanval op jullie huis, dus toen hij op één telefoontje na al alle dreigtelefoons had gekregen, liet uw vader u niet meer 'in dat gebied' gaan, liet hij u het huis niet uit gaan en veranderde hij ook zijn routine (CGVS, p. 12, p. 20).

Ook uw verklaringen over de reactie van de NDS op deze dreigtelefoontjes – u zei dat uw vader deze telefoontjes aan de overheid, vermoedelijk aan de NDS, had aangegeven – kunnen moeilijk overtuigen. Zo komt het bevreemdend over dat de NDS enerzijds op basis van uw verklaringen over twee qari's direct daadkrachtig gereageerd heeft door een onderzoek te openen, de twee qari's te lokaliseren en hen te arresteren, maar dat ze anderzijds dreigtelefoons gericht aan één van hun medewerkers ten gevolge van de arrestatie van diezelfde qari's niet serieus zouden hebben genomen. U zei hierover dat ze het 'niet zo serieus' namen en gewoonweg gezegd hebben dat dit nu eenmaal gebeurt (CGVS, p. 12, p. 18, p. 20). Het is overigens eigenaardig dat u verklaarde dat uw vader niet bang was omdat hij over deze dreigtelefoons met de overheid had gesproken hoewel diezelfde overheid de door hem aangekaarte dreigtelefoons blijkbaar niet zo serieus nam (CGVS, p. 20).

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het bijzonder opmerkelijk is dat, ofschoon de bellers in hun laatste telefoontje ten aanzien van uw vader ermee dreigden om al zijn familieleden te doden, uw vader bij zijn vlucht uit Afghanistan enkel uw broer en u zou hebben meegenomen (CGVS, p. 20).

Gelet op voorgaande elementen kan er niet het minste geloof gehecht worden aan deze dreigtelefoons.

Doordat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u informatie doorgaf over twee talibs, noch aan de dreigtelefoontjes die jullie ontvingen, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat er een doelgerichte, door de broer van E. (...) gepleegde aanval heeft plaatsgevonden op uw huis ten gevolge van de informatie die u aan uw vader over twee qari's had doorspeeld. Na die aanval werd uw vader immers gebeld met de boodschap dat die aanval een kleine waarschuwing was en dat ze de volgende keer al zijn familieleden zouden doden als hij die twee mensen niet zou vrijlaten (CGVS, p. 12, p. 19-20). Bovendien is het opmerkelijk dat uw familie klacht zou ingediend hebben bij de toenmalige overheid nadat uw huis werd aangevallen, maar dat u geen bewijzen kon neerleggen van deze klacht (CGVS, p. 21). Gelet hierop heeft u de context van uw ziekenhuisopname niet aannemelijk gemaakt.

Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u informatie doorgegeven heeft over twee talibanleden, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de convocatiebrieven van de taliban die u neerlegde. U verklaarde immers dat ze die brieven stuurden zodat u en uw vader zich bij hen zouden presenteren omdat uw vader die mensen over wie u informatie doorgegeven had, had gearresteerd (CGVS, p. 9). Evenmin kan er dus geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de taliban en de entourage van de mensen over wie u informatie doorgegeven hebt na uw vertrek nog drie keer naar uw huis kwamen om naar u te vragen, waarbij ze uw broer W. (...) meegenomen zouden hebben. U verklaarde immers dat ze hem meenamen zodat u en uw vader hem zouden komen vrijpleiten en ze jullie konden pakken (CGVS, p. 6, p. 9, p. 22). Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud een video van een van de bezoeken van de taliban toonde kan uit deze video niet afgeleid worden dat de taliban naar uw huis kwamen. In deze video is namelijk enkel te zien dat enkele gewapende mannen op straat staan (CGVS, p. 8).

Met betrekking tot uw verklaringen dat uw vader als agent voor de NDS gewerkt zou hebben, dient vooreerst opgemerkt te worden dat er aan de geloofwaardigheid van de job van uw vader getwijfeld kan worden. Toen u gevraagd werd om in detail te vertellen wat uw vader voor de NDS moest doen, gaf u het voorbeeld van de arrestatie van de twee door u aangeduide personen: andere voorbeelden van operaties waaraan hij had deelgenomen had u niet (CGVS, p. 13-14). Zoals hierboven is gebleken, kan er aan deze operatie geen enkel geloof gehecht worden, waardoor de geloofwaardigheid van uw vaders job ook enigszins op de helling komt te staan. Wat er ook van zij, uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U verklaarde dat de taliban op zoek zijn naar uw vader (die momenteel net als uw broer in een Iraanse gevangenis zou verblijven), omdat hij betrokken was bij de arrestatie van de twee vermelde talibanleden (CGVS, p. 9). Zoals hierboven al gebleken is, kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover. Overigens had u een gebrekkige kennis over het verblijf van uw vader (en uw broer) in een Iraanse gevangenis. Ofschoon u hun detentie via een paternale oom van uw vader zou hebben vernomen, wist u zelfs niet eens waar in Iran uw twee familieleden waren opgesloten (CGVS, p. 6), waardoor hun opsluiting in een Iraanse gevangenis niet overtuigt. Immers, indien uw familieleden werkelijk in een Iraanse gevangenis zouden zijn opgesloten, kan aangenomen worden dat u alles in het werk zou stellen om hierover meer informatie te verkrijgen. Dat u in deze context zelfs niet eens wist waar in Iran uw familieleden waren, doet dan ook verbazen. Gelet hierop, heeft u de werkelijke situatie waarin uw vader verkeert niet aangetoond.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Zoals hierboven gebleken is, kan aan uw verklaringen over de zoektocht van de taliban naar u ten gevolge van uw activiteiten als informant voor uw vader geen enkel geloof gehecht worden. Het loutere feit dat u mogelijk een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (cf. supra), is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Tot slot kan er volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat uw familieleden, die ook werden getroffen in de door u beweerde aanslag, waarvan u dus niet aannemelijk heeft gemaakt dat die doelgericht was en dat jullie hierbij specifiek werden geviséerd - u heeft immers geenszins de context van uw ziekenhuisopname aannemelijk gemaakt -, nog steeds in hetzelfde huis in Afghanistan wonen (CGVS, p. 6-7, p. 12, p. 21). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat zij ten gevolge van die beweerde aanslag nog in de problemen zijn gekomen, waardoor uit niets blijkt dat u ten gevolge hiervan bij terugkeer naar Afghanistan ook maar enig risico op vervolging of op het lijden van ernstige schade zou lopen. In dit verband kan er nog gewezen worden op de bevreemdende vaststelling dat u na uw ziekenhuisopname ten gevolge van een beweerde aanslag die volgens u bij uw huis plaatsvond, gewoon naar huis terugkeerde en nog enkele maanden gewoon thuis bleef (CGVS, p. 11). Het was pas na de machtsovername door de taliban dat jullie uiteindelijk Afghanistan beslisten te verlaten (CGVS, p. 11).

(...) De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande vaststellingen niet veranderen. In verband met de kopie van uw taskara, die uw beweerde leeftijd lijkt te bevestigen, dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

*coi\_focus\_afghanistan\_corruptie\_en\_documentenfraude\_20210114\_0.pdf). Uit de beweerde werkzaamheden van uw vader, die u wilde aantonen met enkele documenten – het is evenwel eigenaardig dat de NDS op zijn officiële werkbadge staat omschreven als ‘National directorate security’ terwijl het ‘National Directorate of Security’ moet zijn –, kan in uw hoofdte echter geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid. Aan de convocatiebrieven van de taliban kan geen enkel geloof gehecht worden zoals eerder aangegeven werd, waardoor de neergelegde brieven niet de minste bewijswaarde hebben. Documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen immers te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Uw ziekenhuisopname en uw verwondingen staan hier niet meteen ter discussie. U heeft echter de omstandigheden waarin u uw verwondingen opliep niet aannemelijk gemaakt. De foto’s van een kogelhuls, gebroken glas en kogelinslagen tonen niet aan dat u slachtoffer werd van een doelgerichte aanval. Uw psychologisch attest werd hierboven reeds besproken. Uit de foto waarop u te zien bent met een lid van de NDS en met een politieagent kan niet afgeleid worden in welke context die foto werd genomen. Uit de kostennota van de Nederlandse lessen blijkt enkel dat u zich nog niet heeft ingeschreven voor deze lessen. Met de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden.”*

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas en dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen.

Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen, zoals ook blijkt uit wat volgt.

4.7.1.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat door het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bevestigen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de appreciatie en de gevolgtrekkingen door de adjunct-commissaris verzoeker de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

4.7.1.4. Verzoeker stelt dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met zijn werk, met het werk van zijn vader, met het feit dat hij gewond geraakt was door een granaataanval in zijn woning en met zijn weigering om samen te werken met de taliban. Uit de motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2., blijkt echter dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers verklaringen over zijn werk, over het werk van zijn vader, over zijn verwondingen door een granaataanval op zijn woning en over zijn weigering om samen te werken met de taliban. Verzoekers betoog is dan ook niet dienstig.

4.7.1.5. Verzoeker stelt dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met het werk van zijn broer, die nu de subsidiaire beschermingsstatus heeft in België. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat verweerder gehouden was om bij het nemen van de bestreden beslissing hiermee rekening te houden, nu hij geenszins tijdens zijn gehoor bij de DVZ en bij het CGVS aangaf dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan vreest voor vervolging omwille van het werk van zijn broer. Ook in zijn verzoekschrift of aanvullende nota maakt verzoeker van een dergelijke vrees geen gewag. Bovendien merkt de Raad op dat verweerder in de bestreden beslissing op pertinente wijze heeft gemotiveerd dat het CGVS oordeelde dat verzoekers broer er bij zijn verzoek om internationale bescherming niet in geslaagd was aannemelijk te maken dat hij problemen kende omwille van zijn werk voor Save the Children. Verzoeker blijft compleet in gebreke toe te lichten waarom hij omwille van het vroegere werk van zijn broer, die zelf niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van dit werk problemen ondervond, bij een terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging zou hebben.

4.7.1.6. Verzoeker stelt dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met het feit dat hij als minderjarige naar België gekomen is.

Verzoeker verklaarde op 1 juni 2023 in België binnen te zijn gekomen. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 16 juni 2023 blijkt dat verzoeker op dat ogenblik 20 jaar oud was met een standaarddeviatie van twee jaar. Rekening houdend met de minimumleeftijd op basis van voornoemde beslissing was verzoeker aldus minimum 18 jaar toen hij naar België kwam en niet minderjarig.

Verzoeker laat na concreet toe te lichten op welke wijze verweerder gehouden was rekening te houden met zijn leeftijd toen hij naar België kwam. Hij toont niet aan dat er in zijn geval sprake is van een bijzonder

kwetsbaar profiel, dat verder gaat dan de algemene kwetsbaarheid die eigen is aan elke verzoeker om internationale bescherming.

4.7.1.7. Met het betoog dat verweerder heel goed weet hoe het systeem in Afghanistan werkt, dat de leeftijd werd bepaald door de ambtenaar in een districtshuis op basis van uiterlijke kenmerken van een verzoeker, dat als er rekening gehouden wordt met de standaarddeviatie van twee jaar er een verschil van minder dan één jaar is tussen zijn leeftijd en de resultaten van het leeftijdsonderzoek, werpt verzoeker geen ander licht op het pertinente motief in de bestreden beslissing dat zijn algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd door zijn verklaringen over zijn leeftijd. Immers blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat verzoekers algemene geloofwaardigheid niet alleen ondermijnd wordt door het verschil tussen zijn in België verklaarde leeftijd en de leeftijd die uit de leeftijdstest bleek, doch ook doordat verzoeker zich in Duitsland registreerde als meerderjarige onder de naam B.H., geboren in 2003, en zichzelf bij aankomst in België daarentegen voorstelde als de minderjarige B.M., geboren in 2006, wat door verzoeker niet wordt betwist. De vaststelling dat verzoekers in Duitsland afgelegde verklaring omtrent zijn leeftijd niet strookt met de verklaring die hij hierover aflegde bij de Belgische asielinstanties ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid.

In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt, blijkt niet dat verweerder in zijn beslissing vooringenomen was door te verwijzen naar het leeftijdsonderzoek. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt immers dat verweerder, na te hebben vastgesteld dat verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd door zijn verklaringen over zijn leeftijd, waarbij wordt verwezen naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek, alsnog is overgegaan tot de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, doch tot de vaststelling is gekomen dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

4.7.1.8. Door louter zijn op het CGVS afgelegde verklaring te herhalen, met name dat hij met zijn opa gebleven was, weerlegt verzoeker geenszins de motieven van de bestreden beslissing, waarin wordt gesteld: *“U verklaarde dat u een informatieopdracht voor uw vader uitvoerde tijdens uw werk als klerk in het district Kuz Kunar/Khewa, waar u, in tegenstelling tot de rest van uw familie die naar Jalalabad verhuisde, bleef wonen om naar school te gaan en er nadien als klerk te werken: u ging in die periode wekelijks enkel op vrijdag naar Jalalabad en slechts enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan vestigde u zich definitief in Jalalabad (CGVS, p. 4-5). U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u, in tegenstelling tot uw familie, tot enkele maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in uw district Kuz Kunar bent blijven wonen. Immers, u verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk dat u van 1396 (= 2017) tot uw vertrek in Ulfat Mina, Jalalabad, woonde (fiche MENA, p. 1; DVZ-verklaring, vraag 10). Daarop gewezen verklaarde u dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken niet vroegen waar u leefde maar dat ze vroegen waar uw familie leefde (CGVS, p. 23). Die verklaring raakt uiteraard kant noch wal, aangezien u daar duidelijk verklaarde dat u van uw geboorte tot 1396 in Qalatak woonde en dat u van 1396 tot uw vertrek in Jalalabad woonde (DVZ-verklaring, vraag 10). In dit verband is het bovendien erg merkwaardig dat u als enige van uw familie moest achterblijven in Qalatak terwijl al uw broers en zussen naar Jalalabad verhuisden omdat de veiligheidssituatie in uw dorp slecht was, zeker omdat uw vader een job bij de NDS had aanvaard (CGVS, p. 5-6). Dat de veiligheidssituatie voor uw broers en zussen te slecht was om nog in Qalatak te blijven, maar dat diezelfde situatie voor u klaarblijkelijk veilig genoeg was waardoor u in Qalatak achterbleef, doet stevig de wenkbrauwen fronsen. U verklaarde weliswaar dat u in het dorp moest blijven omdat u daar naar school ging en uw grootvader, die oud was en u nodig had, daar nog was (CGVS, p. 5). Er kan echter niet ingezien worden dat u niet in Jalalabad naar school kon gaan en dat uw grootvader ook niet naar Jalalabad kon meekomen indien de veiligheidssituatie door uw vaders professionele activiteiten daadwerkelijk belabberd was geworden. Overigens is het merkwaardig dat u voor uw grootvader moest zorgen, terwijl u nog twee oudere broers in Afghanistan had (CGVS, p. 5).”* Hij slaagt er met zijn betoog niet in om een ander licht op deze motieven te werpen.

Betreffende het motief *“Daarnaast kan er ook op gewezen worden dat u tijdens uw eerste gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over uw job als klerk. U vermeldde daar enkel dat u student was (DVZ-verklaring, d.d. 18 juli 2023, vraag 12; CGVS, p. 5, p. 15). Gevraagd hoe het komt dat u op de Dienst Vreemdelingenactiviteiten niets vermeldde over uw activiteiten als klerk verklaarde u dat ze u daar geen vragen over stelden (CGVS, p. 23). Ook die verklaring houdt geen steek, aangezien er op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd wordt naar uw beroep in uw land van herkomst, waarbij er ook een mogelijkheid is om extra informatie te geven. Zoals vermeld, gaf u toen enkel aan dat u student was.”*, stelt verzoeker dat verweerder hem kwalijk neemt dat hij bij de DVZ niets vermeld heeft over zijn job als klerk, dat de verklaringen bij de DVZ niet tegen hem gebruikt mogen worden omdat hij daar niet bijgestaan was door een tolk en omdat hij niet de mogelijkheid had om deze fouten achteraf recht te zetten, dat het deel van het gehoor waarin de job van een verzoeker vermeld staat nooit wordt afgegeven aan de asielzoeker, dat asielzoekers alleen een kopie van het eerste deel van het gehoor krijgen, twee pagina's.

De Raad merkt op dat de 'verklaring DVZ' van 18 juli 2023 zich in het rechtsplegingsdossier bevindt. Uit voornoemde verklaring blijkt dat verzoeker, gevraagd naar zijn beroep in het land van herkomst, uitsluitend student antwoordde. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit voornoemde 'verklaring DVZ' dat hij tijdens dit gehoor werd bijgestaan door een tolk Pashtou. Waar verzoeker stelt dat hij niet de mogelijkheid had om deze fouten achteraf recht te zetten, kan hij niet worden gevolgd. Immers werd hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of hij nog opmerkingen had over het gehoor bij de DVZ, waarop verzoeker uitsluitend antwoordde dat er een fout gemaakt was en dat dat de tijd van het ziekenhuis was (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 3). Waar verzoeker stelt dat het deel van het gehoor waarin de job van een verzoeker vermeld staat nooit wordt afgegeven aan de asielzoeker, dat asielzoekers alleen een kopie van het eerste deel van het gehoor krijgen, twee pagina's, merkt de Raad op dat uit de 'verklaring DVZ' blijkt dat het gehoorverslag aan hem werd voorgelezen in het Pashtou, zodat hij op die manier kennis kon nemen van het deel van het gehoor waarin zijn job vermeld staat en op die manier ook eventuele fouten kon vaststellen en rechtzetten. Uit de 'verklaring DVZ' blijkt echter dat verzoeker na voorlezing het gehoorverslag aanvaardde, hij hierna de 'verklaring DVZ' voor akkoord ondertekende en hiermee aangaf dat de hierin vermelde inlichtingen oprecht zijn. Verzoeker slaagt er met zijn betoog niet in om een ander licht te werpen op voornoemde, pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Verweerder heeft op goede gronden gesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij als klerk in Kuz Kunar werkte.

Waar verzoeker in dit verband nog stelt dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met zijn doorleefde verklaringen over zijn werk als klerk, dat men geen vliegtuig neerschiet voor een navigatiefout, gaat hij eraan voorbij dat verweerder op pertinente wijze heeft vastgesteld dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij, in tegenstelling tot zijn familie, tot enkele maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan in zijn district Kuz Kunar is blijven wonen, dat hij immers op de DVZ (MENA-fiche, p.1, verklaring DVZ, vraag 10) duidelijk verklaarde dat hij van 1396 (=2017) tot aan zijn vertrek in Ulfat Mina, Jalalabad, woonde. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij zeven maanden voor zijn vertrek met zijn werk als klerk begon (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5). Zelfs indien zou aangenomen worden dat verzoeker doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn werk als klerk, blijft de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing overeind dat verzoeker – gelet op de vaststelling dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij, in tegenstelling tot zijn familie, tot enkele maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan in zijn district Kuz Kunar is blijven wonen – niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij als klerk in Kuz Kunar werkte. De stelling dat men geen vliegtuig neerschiet voor een navigatiefout, doet hieraan geen afbreuk.

Bovendien wijst de Raad er nog op dat de motiveringsplicht in hoofde van verweerder geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn asielprocedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling moeten niet noodzakelijk in de beslissing worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Uit het loutere feit dat verzoeker, volgens hem, doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn werk als klerk, volgt niet *ipso facto* dat verzoekers verklaringen geloofwaardig zouden zijn.

4.7.1.9. In de bestreden beslissing wordt verder gemotiveerd als volgt: *“Gelet op voorgaande elementen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u als klerk in Kuz Kunar werkte, waardoor evenmin geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat u tijdens uw werkzaamheden als klerk in Kuz Kunar informatie over twee talibanleden aan uw vader, die voor de NDS gewerkt zou hebben, heeft doorgegeven. Dit wordt bevestigd doordat het wel erg onaannemelijk overkomt dat twee talibs die klaarblijkelijk op de hoogte waren van het werk van uw vader voor de NDS – ze wilden onder meer informatie over uw vaders collega's die naar het districtshuis gingen – waardoor u dus duidelijk tot een pro-overheidsfamilie behoorde – de mensen van uw dorp waren tegen jullie omdat de dorpelingen pro-taliban waren –, het ongelooflijke risico zouden genomen hebben om nota bene voor het districtshuis – districtshuizen waren een van de best beveiligde plekken van de regio aangezien overheidsinstanties en -personeel, zoals arbaki's, daar langskwamen – te vragen dat u voor hen zou spioneren (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ d.d. 17 januari 2024, vraag 7b ; CGVS, p. 11, p. 16-17, p. 19).”*

Verzoeker stelt dat verweerder het vreemd vindt dat de taliban aan hem samenwerking gevraagd hebben, dat hij niet de eerste en de laatste persoon was aan wie de taliban samenwerking gevraagd hebben, dat het zeer logisch is dat de taliban samenwerking vragen aan iemand die nuttige informatie kan geven, dat alleen een persoon die voor de overheid werkt nuttige informatie kan geven.

Verzoeker beperkt zich vooreerst tot een loutere bewering dat alleen een persoon die voor de overheid werkt nuttige informatie kan geven. Met het vaag en algemeen betoog dat hij niet de eerste en de laatste persoon was aan wie de taliban samenwerking gevraagd hebben, dat het zeer logisch is dat de taliban samenwerking vragen aan iemand die nuttige informatie kan geven, weerlegt verzoeker geenszins de pertinente, concrete motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat het wel erg onaannemelijk overkomt dat twee talibs die klaarblijkelijk op de hoogte waren van het werk van verzoekers vader voor de NDS – ze wilden onder meer informatie over zijn vaders collega's die naar het districtshuis gingen – waardoor verzoeker dus duidelijk tot een pro-overheidsfamilie behoorde – de mensen van zijn dorp waren tegen hen omdat de dorpelingen pro-taliban waren – het ongelooflijke risico zouden genomen hebben om *nota bene* voor het districtshuis – districtshuizen waren een van de best beveiligde plekken van de regio aangezien overheidsinstanties en -personeel, zoals arbaki's, daar langskwamen – te vragen dat hij voor hen zou spioneren. Evenmin werpt hij met dit zeer algemeen betoog een ander licht op voornoemde concrete motieven van de bestreden beslissing die de nadruk leggen op de tewerkstelling van verzoekers vader voor de NDS en het duidelijke pro-overheid profiel van verzoekers familie, waardoor het zeer onaannemelijk is dat de taliban verzoeker, enkel omdat hij voor de overheid werkte, zouden vragen voor hen te spioneren.

4.7.1.10. Betreffende het motief *“U verklaarde op het Commissariaat-generaal dat ze uw vader 4 of 5 keer belden om te zeggen dat hij die twee mensen (die dankzij uw informatie werden gearresteerd) moest laten gaan. Als hij dat niet deed zouden ze hem en zijn zoon, dus u, doden (CGVS, p. 19). Op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde u vreemd genoeg niets over deze dreigtelefoontjes en had u het enkel over een dreigbrief waarin ze vroegen om die strijders zo snel mogelijk terug vrij te laten (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Erop gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeld had over dreigtelefoontjes verklaarde u dat ze u daar geen vraag over hadden gesteld: er werd u gezegd dat u op het groot interview over alles in detail zou kunnen spreken. Er verder op gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel een dreigbrief vermeld had terwijl u het op het Commissariaat-generaal enkel over telefoontjes had, verklaarde u dat u daar vertelde dat jullie bedreigd waren en dat u niets zei over een dreigbrief (CGVS, p. 23). Nochtans sprak u daar wel degelijk over een dreigbrief. Het is dan ook helemaal niet overtuigend dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken wel over een dreigbrief kon spreken, waar u dus op het Commissariaat-generaal niets over zei – u zei dat jullie behalve die telefoontjes misschien ook op een andere manier bedreigd werden maar dat uw vader daar niet over sprak met jullie (CGVS, p. 20) –, maar dat u niet over de dreigtelefoontjes kon spreken. Gelet daarop kan er geen enkel geloof gehecht worden aan deze dreigtelefoontjes.”*, stelt verzoeker dat verweerder hem ten onrechte kwalijk neemt dat hij over de dreigtelefoons niets vermeld heeft bij de DVZ. Verzoeker maakt dit, gelet op wat volgt, geenszins aannemelijk.

Verzoeker stelt dat de tolk hem uitdrukkelijk gevraagd heeft om zeer kort zijn problemen uiteen te zetten en gezegd heeft dat hij de kans zal krijgen om later uitgebreid zijn verhaal te doen bij het CGVS, dat de DVZ misleidende informatie geeft en het CGVS dit goedkeurt en dat het de plicht is van verzoeker (lees: verweerder) om met dit element rekening te houden.

De Raad merkt op dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins ontslaat van de medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk de asielmotieven te vermelden bij de DVZ. Immers, de verzoeker om internationale bescherming wordt er bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ op gewezen dat wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas, waaronder de ontvangen dreigtelefoons, vermeldde. Het loutere gegeven dat op de DVZ tevens wordt toegelicht dat verzoeker bij het CGVS de kans zal krijgen om later uitgebreid zijn verhaal te doen, maakt de door DVZ verschaft informatie niet misleidend.

Bovendien wijst de Raad er nog op dat het *in casu* niet louter gaat om het niet vermelden van de dreigtelefoontjes op de DVZ, doch wel om het op de DVZ vermelden van een dreigbrief, zonder melding te maken van dreigtelefoontjes, en op het CGVS daarentegen melding te maken van dreigtelefoontjes en er van een dreigbrief geen sprake meer lijkt te zijn. Het feit dat verzoeker heel kort zijn problemen diende toe te lichten bij de DVZ, kan dan ook geenszins een verklaring zijn voor de vastgestelde incoherenties.

4.7.1.11. Betreffende het motief dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de dreigtelefoontjes, waarbij wordt toegelicht: *“Dat blijkt ook uit de wel erg vreemde houding die uw vader na de telefoontjes aannam. Uw vader vertelde immers pas over deze telefoontjes nadat jullie het land hadden verlaten (CGVS, p. 19). Nochtans zouden jullie daarin met de dood bedreigd geweest zijn (CGVS, p. 20). Het is niet ernstig dat uw vader, indien hij werkelijk dergelijke onrustwekkende telefoontjes zou hebben gekregen, jullie daar niet meteen van op de hoogte zou hebben gebracht. Op die manier konden jullie immers ook geen voorzorgsmaatregelen nemen: pas na de aanval op jullie huis, dus toen hij op één telefoontje na al alle*

*dreigtelefoons had gekregen, liet uw vader u niet meer 'in dat gebied' gaan, liet hij u het huis niet uit gaan en veranderde hij ook zijn routine (CGVS, p. 12, p. 20).”, stelt verzoeker dat verweerder hem straft voor de handelingen van zijn vader. Dit blijkt echter geenszins uit voornoemde motieven. Verweerder heeft slechts vastgesteld dat het niet ernstig is dat verzoekers vader, indien hij werkelijk onrustwekkende telefoontjes zou hebben gekregen, verzoeker en zijn familie daar niet meteen van op de hoogte zou hebben gebracht, dat zij op die manier immers ook geen voorzorgmaatregelen konden nemen, en trekt aldus slechts de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de houding van zijn vader in twijfel.*

In dit kader wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan worden afgeleid uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing, zoals het feit dat zijn vader hen pas vertelde over de telefoontjes nadat zij het land verlaten hadden terwijl ook zij in de telefoontjes met de dood werden bedreigd, een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft.

4.7.1.12. Betreffende het motief “*Ook uw verklaringen over de reactie van de NDS op deze dreigtelefoontjes – u zei dat uw vader deze telefoontjes aan de overheid, vermoedelijk aan de NDS, had aangegeven – kunnen moeilijk overtuigen. Zo komt het bevreemdend over dat de NDS enerzijds op basis van uw verklaringen over twee qari’s direct daadkrachtig gereageerd heeft door een onderzoek te openen, de twee qari’s te lokaliseren en hen te arresteren, maar dat ze anderzijds dreigtelefoons gericht aan één van hun medewerkers ten gevolge van de arrestatie van diezelfde qari’s niet serieus zouden hebben genomen. U zei hierover dat ze het ‘niet zo serieus’ namen en gewoonweg gezegd hebben dat dit nu eenmaal gebeurt (CGVS, p. 12, p. 18, p. 20). Het is overigens eigenaardig dat u verklaarde dat uw vader niet bang was omdat hij over deze dreigtelefoons met de overheid had gesproken hoewel diezelfde overheid de door hem aangekaarte dreigtelefoons blijkbaar niet zo serieus nam (CGVS, p. 20).”, stelt verzoeker dat de NDS weet dat deze telefoons moeilijk te lokaliseren vallen, dat de situatie van de arrestatie van twee qari’s niet vergelijkbaar is met de situatie van een dreigement via telefoon.*

Zelfs indien kan aangenomen worden dat (de personen achter) de dreigtelefoons moeilijk te lokaliseren vallen en dat de situatie van de arrestatie van twee gari’s niet vergelijkbaar is met de situatie van een dreigement via telefoon, doet dit geen afbreuk aan het pertinente motief in de bestreden beslissing dat het bevreemdend overkomt dat de NDS enerzijds op basis van verzoekers verklaringen over twee gari’s direct daadkrachtig gereageerd heeft door een onderzoek te openen, de twee gari’s te lokaliseren en hen te arresteren, maar dat ze anderzijds dreigtelefoons gericht aan één van hun medewerkers ten gevolge van de arrestatie van diezelfde gari’s niet serieus zouden hebben genomen. Het loutere gegeven dat (de personen achter) de dreigtelefoons moeilijk te lokaliseren vallen en dat de situaties niet vergelijkbaar zijn, is immers geen afdoende verklaring waarom de NDS deze dreigtelefoons, die net het gevolg zijn van de arrestatie van twee gari’s door de NDS en die gericht zijn aan één van de medewerkers van de NDS, niet serieus zou hebben genomen. Zelfs als (de personen achter) de dreigtelefoons moeilijk te lokaliseren vallen en de situaties niet vergelijkbaar zouden zijn, kan de NDS deze dreigtelefoons immers alsnog serieus nemen en bijvoorbeeld bepaalde veiligheidsmaatregelen treffen. Verzoeker werpt met zijn betoog dan ook geen ander licht op voornoemde, pertinente motieven van de bestreden beslissing.

4.7.1.13. Betreffende het motief “*Met betrekking tot uw verklaringen dat uw vader als agent voor de NDS gewerkt zou hebben, dient vooreerst opgemerkt te worden dat er aan de geloofwaardigheid van de job van uw vader getwijfeld kan worden. Toen u gevraagd werd om in detail te vertellen wat uw vader voor de NDS moest doen, gaf u het voorbeeld van de arrestatie van de twee door u aangeduide personen: andere voorbeelden van operaties waaraan hij had deelgenomen had u niet (CGVS, p. 13-14). Zoals hierboven is gebleken, kan er aan deze operatie geen enkel geloof gehecht worden, waardoor de geloofwaardigheid van uw vaders job ook enigszins op de helling komt te staan.*”, stelt verzoeker dat verweerder nalaat om op een correcte manier te motiveren waarom hij over het werk van zijn vader bij de NDS twijfel heeft, dat het enige wat verweerder zegt is dat hij niet veel voorbeelden kon geven, dat men dit natuurlijk geen correcte motivering mag noemen.

De Raad wijst erop dat de tewerkstelling van verzoekers vader, waarmee de eigen problemen van verzoeker sterk verwerven zijn, de kern van het asielrelaas uitmaken. Van verzoeker, een volwassen persoon, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze, gedetailleerde wijze kan weergeven. Hij dient dit zo volledig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verweerder heeft op pertinente wijze gesteld dat aan de geloofwaardigheid van de job van verzoekers vader getwijfeld kan worden omdat verzoeker, toen hij

gevraagd werd om in detail te vertellen wat zijn vader voor de NDS moest doen, het voorbeeld gaf van de arrestatie van de twee door hem aangeduide personen, dat hij andere voorbeelden van operaties waaraan zijn vader had deelgenomen, niet had. Door louter te stellen dat men dit natuurlijk geen correcte motivering kan noemen, maakt verzoeker dit geenszins concreet aannemelijk. Hij werpt met dit betoog geen ander licht op voornoemde motieven van de bestreden beslissing. Bovendien gaat verzoeker er met zijn betoog aan voorbij dat verweerder de geloofwaardigheid van de job van zijn vader niet alleen in twijfel trekt omdat verzoeker, toen hij gevraagd werd om in detail te vertellen wat zijn vader voor NDS moest doen, het voorbeeld van de arrestatie van de twee door hem aangeduide personen gaf, dat hij andere voorbeelden van operaties waaraan hij had deelgenomen niet had, maar ook omdat aan voornoemde operatie (met name de arrestatie van de twee door hem aangeduide personen) geen enkel geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker stelt dat hij de bestreden beslissing leest en niet begrijpt of verweerder wel of niet gelooft dat hij een familielid van een vroeger lid van de ANSF is, dat hij meent dat dit zijn recht is om te weten, gaat hij eraan voorbij dat verweerder, na in de bestreden beslissing te hebben vastgesteld dat er aan de geloofwaardigheid van de job van verzoekers vader getwijfeld kan worden, alsnog de situatie heeft onderzocht waarin verzoeker een familielid is van een persoon die tot de ANSF behoorde. Verzoeker verduidelijkt niet waarom verweerder in de bestreden beslissing uitdrukkelijk dient aan te geven of al dan niet geloof wordt gehecht aan zijn profiel als familielid van een vroeger lid van de ANSF, noch welk belang hij heeft bij een dergelijk betoog, nu, het weze herhaald, verweerder de situatie heeft onderzocht waarin verzoeker een familielid is van een persoon die tot de ANSF behoorde.

4.7.1.14. Verzoeker legt bij zijn aanvullende nota een attest van Z.N., klinisch psycholoog neer, waarin wordt verklaard dat hij sinds begin september 2024 tot heden bij haar in therapie is, dat hij veel spanningen en stress heeft rond de procedure en heel bezorgd is om zijn familie, dat zijn familie in gevaar is, dat zijn vader onlangs gearresteerd en verwond werd door de taliban, dat verzoeker triestig de foto's van zijn vader heeft getoond, dat de taliban hun huis aanvielen en zijn moeder bedreigden, dat hij zich daarover machteloos en hulpeloos voelt, dat hij zijn best doet om manieren te vinden om zich af te leiden maar toch over de traumatische gebeurtenissen blijft piekeren, dat hij zegt dat hij soms flauwvalt van angst, dat hij zich probeert te concentreren op school maar dat dit moeilijk is op dit moment, dat hij ook last heeft van geheugenverlies. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat zijn vader van Iran naar Afghanistan is gegaan, dat de taliban zijn vader hebben geslagen, dat via de dorpshoofden en door middel van geld, ze zijn vader hebben vrij gekregen en hij naar het ziekenhuis is gegaan. Hij wijst er nog op dat hij mentale problemen heeft en het nieuws over zijn papa hem teveel wordt, dat hij nog onder behandeling is bij een psycholoog.

De Raad merkt op dat dit psychologisch attest kan staven dat verzoeker met psychologische problemen kampt. Dit attest vormt echter geen bewijs van de door verzoeker aangehaalde problemen, met name dat zijn familie in gevaar is, dat zijn vader onlangs gearresteerd en verwond werd door de taliban, dat de taliban hun huis aanvielen en zijn moeder bedreigden. Een psychologisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waardoor de hierin vastgestelde psychologische problemen zijn ontstaan. Een psycholoog is namelijk afhankelijk van wat hem door de patiënt verteld wordt en kan bijgevolg nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de hierin vastgestelde problemen zijn ontstaan.

Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota nog twee foto's neerlegt van een man met verband om zijn hoofd en neus en stelt dat dit bewijs is van vervolging van verzoekers vader, die door de taliban gemarteld was, merkt de Raad op dat uit deze foto's slechts blijkt dat verzoekers vader een verband om zijn hoofd en neus heeft, waaruit hoogstens zou kunnen afgeleid worden dat hij verwondingen heeft opgelopen. Uit deze foto's kan echter niet worden afgeleid hoe verzoekers vader deze verwondingen zou hebben opgelopen. Ze bewijzen aldus niet dat verzoekers vader door de taliban werd gemarteld en vervolgd.

4.7.1.15. Tot slot wijst verzoeker er nogmaals op dat hij zelf verwondingen heeft opgelopen bij de aanval op zijn huis, alsook zijn zus en stelt dat het attest van ziekenhuis verkeerdelijk vermeldt dat het gaat om een luchtaanval in plaats van een explosie bij hem thuis, dat dit komt doordat er geen tolk aanwezig was en de dokter het verkeerd genoteerd heeft.

Door enkel voor te houden dat hij verwondingen heeft opgelopen bij de aanval op zijn huis, alsook zijn zus, waarbij in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker op een bepaald ogenblik verwondingen heeft opgelopen en dat er sprake was van een ziekenhuisopname, weerlegt verzoeker de motieven niet waar erop gewezen wordt dat, doordat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij informatie doorgaf over twee talibs, noch aan de dreigtelefoontjes die zij ontvingen, er ook geen geloof kan gehecht worden aan zijn verklaringen dat er een doelgerichte, door de broer van E., gepleegde aanval op zijn huis heeft plaatsgevonden ten gevolge van de informatie die hij aan zijn vader had doorgespeeld over de twee qari's (waarna ze werden gearresteerd), gezien verzoeker verklaarde dat zijn vader na de aanval gebeld werd met de boodschap dat die aanval een waarschuwing was en dat ze de volgende keer al zijn familieleden zouden doden als hij die twee talibs niet zou vrijlaten. Op grond van deze vaststellingen, alsook

de vaststelling dat het opmerkelijk is dat verzoeker geen bewijzen kan neerleggen van de klacht die zijn familie zou hebben neergelegd bij de toenmalige overheid nadat zijn huis werd aangevallen – waarbij de Raad nog opmerkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt in zijn verzoekschrift, in de loop van de procedure dit bewijs niet heeft bijgebracht – heeft verweerder op pertinente wijze kunnen vaststellen dat verzoeker de context van zijn ziekenhuisopname niet aannemelijk heeft gemaakt.

Door tot slot louter te poneren dat het attest van ziekenhuis verkeerdelijk vermeldt dat het gaat om een luchtaanval in plaats van een explosie bij hem thuis, dat dit komt doordat er geen tolk aanwezig was en de dokter het verkeerd genoteerd heeft – waarbij nog dient opgemerkt te worden dat in de bestreden beslissing geenszins wordt gewezen op het vermelden in het ziekenhuisattest van een luchtaanval in plaats van een explosie bij hem thuis – weerlegt verzoeker de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat de beweerde aanslag doelgericht was en dat hij en zijn familie hierbij specifiek werden gevisereerd waarbij erop gewezen wordt dat verzoeker de context van zijn ziekenhuisopname niet aannemelijk heeft gemaakt, niet.

4.7.1.16. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7.1.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker, kan hij ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.7.2. Betreffende de vrees wegens (gepercipieerde) verwestering

4.7.2.1. Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van de Raad, waarvan hij meent dat het volledig van toepassing is op zijn situatie, waarin wordt gesteld dat de taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoekers tegen de taliban zijn, dat de hoogste leider van de taliban het belang benadrukte om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen te verzinnen tegen de islam en het islamitisch systeem om asiel te bekomen, dat dit werd overgenomen in het arrest nr. 290 024 van de Raad van 8 juni 2023, dat hij bij terugkeer vervolgd zal worden door de taliban. Verzoeker wijst tevens naar een artikel van InfoMigrants "*Un porte-parole taliban affirme que les Afghans expulsés d'Europe seront "traduits en justice"*" van 31 augustus 2021 en stelt dat de woordvoerder van de taliban heeft verteld dat deze Afghanen bij hun terugkeer moeten veroordeeld worden. Hij stelt dat hij wil aantonen dat hij vervolging vreest door zijn lang verblijf in Europa en zijn verwestering.

4.7.2.2. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een '*mahram*'. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is

één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door controleurs van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals* van augustus 2022 en in de EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook van personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift en in zijn

aanvullende nota stelt, benadrukte de opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in de bestreden beslissing verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Waar verzoeker stelt dat de woordvoerder van de taliban, Zabiullah Mojahid, verteld heeft dat Afghanen bij hun terugkeer veroordeeld moeten worden, en hierop nogmaals uitdrukkelijk wijst ter terechtzitting, merkt de Raad op dat verzoeker voor deze verklaring verwijst, met vermelding van de weblink, naar een artikel van InfoMigrants “*Un porte-parole taliban affirme que les Afghans expulsés d'Europe seront "traduits en justice"*” van 31 augustus 2021. Uit dit artikel blijkt dat deze verklaring van Zabiullah Mojahid geschiedde ten aanzien van de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung. In dit artikel wordt eveneens de weblink opgenomen van het desbetreffende artikel uit de voormelde Oostenrijkse krant. Uit dit laatstgenoemde artikel blijkt dat de stelling dat de woordvoerder van de taliban, Zabiullah Mojahid, verteld heeft dat Afghanen bij hun terugkeer veroordeeld moeten worden, gebaseerd is op één passage in één interview in de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung waaruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat in de praktijk en *in concreto* vervolging zou bestaan ten aanzien van alle terugkeerders. Bovendien dient te worden gewezen op de precieze inhoud van het gesprek en op de bijzondere context ervan, waarbij de journalist in het kader van een aantal gevallen van zware misdrijven waarbij in Oostenrijk verblijvende Afghanen betrokken waren, aan talibanwoordvoerder Zabiullah Mujahid de vraag stelde: “*Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?*” en deze antwoordt: “*Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht.*” (“*Zou uw regering Afghaanse staatsburgers, als zij in Duitsland en Oostenrijk geen recht hebben op asiel en mogelijks strafbare feiten hebben gepleegd, terugnemen?*”) “*Ja, ze worden voor de rechtbank gebracht. De rechtbank moet beslissen hoe het met hen verder gaat.*”) Dat met deze passage wordt verwezen naar elke Afghaanse terugkeerder, ook hij die geen criminele feiten heeft gepleegd, is allerminst duidelijk.

4.7.2.3. In de bestreden beslissing overweegt het CGVS betreffende verzoeker:

*“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.*

*Daarenboven moet worden vastgesteld dat u bijna tot uw achttiende in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot de 7de graad naar school ging (CGVS, p. 4-5)*

*Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u die nog steeds praktiserend moslim bent – u bidt, tijdens uw persoonlijk onderhoud maakte uw smartphone u duidelijk dat u moest bidden en u neemt deel aan de ramadan (CGVS, p. 3-4) – en die nog steeds met het thuisfront in contact staat (CGVS, p. 6, p. 8), na een verblijf van ongeveer een jaar in België, waar u nauwelijks deelneemt aan het sociale leven – u werkte slechts weinig, heeft geen hobby's en gaat niet naar school (CGVS, p. 8) – totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.*

*Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."*

4.7.2.4. De Raad wijst erop dat verzoeker een volwassen man is die blijkens de beslissing van de Dienst Voogdij van 16 juni 2023 op dat ogenblik 20 jaar oud is (met een standaarddeviatie van twee jaar). Blijkens zijn verklaringen is verzoeker een week na de val van de Afghaanse regering uit Afghanistan vertrokken (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7). Verzoeker was bij zijn vertrek uit Afghanistan dan ook meerderjarig of, indien uitgegaan wordt van de minimumleeftijd van 18 jaar die kan blijken uit het leeftijdsonderzoek in juni 2023, minstens 16 jaar.

*In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat in concreto aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker (minstens een groot deel van) zijn vormende jaren heeft doorgebracht in Afghanistan en er minstens tot zijn 18 jaar (of rekening houdend met de minimumleeftijd die kan blijken uit het leeftijdsonderzoek, minstens tot zijn 16 jaar) heeft verbleven, alwaar hij tot de zevende graad naar school ging en als kind naar de moskee ging (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4-5), waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.*

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels anderhalf jaar in België verblijft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. De duur van zijn verblijf in België sinds juni 2023, *in casu* anderhalf jaar, is dermate kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan, daar hij eerder aangaf dat zijn moeder en zijn zussen in Afghanistan verblijven (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij nog één à twee keer per maand telefonisch contact heeft met zijn moeder en zussen (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6) en bij wie hij zich desgevallend kan informeren omtrent de huidige geldende regels en normen. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker verklaarde praktiserend moslim te zijn (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4). Ook kan vastgesteld worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou

Betreffende de voorgelegde loonfiche van de maand september 2024, merkt de Raad op dat een tewerkstelling niet aantoont dat verzoeker dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Dit stuk toont immers geenszins een daadwerkelijke verwestering aan, *i.e.* een internaliseren van westerse waarden en normen, noch kan zijn tewerkstelling op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken.

Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij het leven in België gewoon is, dat hij drinkt en naar de discotheek gaat, dat hij naar school gaat en naar de gym, dat hij hier vrienden en vriendinnen heeft. Met dit betoog beperkt hij zich tot blote beweringen die hij op geen enkele wijze staft of onderbouwt. Hij toont ook niet concreet aan hoe hij door deze zaken gepercipieerd zou worden als verwesterd of niet in staat zou zijn zich

te conformeren aan de binnen de huidige Afghaanse samenleving geldende regels en normen. Bovendien toont hij met voornoemd betoog hoogstens aan dat hij zich wil aanpassen aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch dit kan niet volstaan om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

In zoverre verzoeker met zijn verklaring dat hij drinkt zou wensen te wijzen op het drinken van alcohol, wijst de Raad er voorts ook nog op dat uit een loutere alcoholconsumptie niet kan blijken dat verzoeker dermate verwesterd is dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om terug te keren naar zijn land en zich opnieuw aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien toont verzoeker geenszins concreet aan dat, of op welke wijze, de taliban van het beweerde alcoholgebruik in België op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen.

Verzoeker, die simpelweg verwijst naar zijn lang verblijf in Europa en naar een tewerkstelling in België en beweert dat hij drinkt en naar de discotheek gaat en vrienden en vriendinnen heeft in België, maakt niet aannemelijk dat zijn levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Verzoeker geeft, behalve zijn verwijzing naar zijn lang verblijf in Europa en zijn tewerkstelling, en enkele beweringen over zijn gedrag en zijn integratie, geen enkele concrete invulling aan zijn zelf ingeroepen verwestering. Hij is aldus niet in staat om *in concreto* aan te tonen dat in zijn hoofde sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als niet-conformerend aan de aldaar heersende waarden en normen én omwille daarvan zal worden geëist/vervolgd.

De uiteenzetting van verzoekers vermeende verwestering is te summier en te beperkt en mist bovendien de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Het komt hierbij niet aan de Raad om te gissen naar bepaalde gedragingen die verzoeker zich al dan niet zou hebben eigen gemaakt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijken ook geen andere concrete elementen op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat verzoeker zich door zijn verblijf van anderhalf jaar in België fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van een gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

4.7.2.5. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geëist door de taliban. Daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. De Raad herhaalt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, die verwijst naar de EASO “COI query Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan

dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade. Hierbij dient te worden herhaald dat verzoeker nog steeds contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende familieleden.

Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet volgt dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Hij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in Europa.

4.7.2.6. Waar verzoeker verwijst naar arrest nr. 290 024 van de Raad van 8 juni 2023, stelt dat dit volledig van toepassing is op zijn situatie en meent dat het argument dat arresten in continentale rechtssystemen geen precedentenwerking hebben niet dienstig kan ingeroepen worden daar dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban, kan hij niet gevolgd worden. Nog los van het feit dat het desbetreffende dossier wel degelijk over een individu gaat, ziet de Raad niet in waarom er niet zou op kunnen gewezen worden dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Daarnaast kan verzoeker geenszins dienstig laten uitschijnen dat uit het voormelde arrest zou blijken dat het niet gaat over het individu en dat alle Afghanen gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban. In het voormelde arrest wordt immers onder meer uitdrukkelijk gesteld *“Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.”* en *“Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.”* Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

4.7.2.7. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

#### 4.7.3. Betreffende de socio-economische en humanitaire situatie

4.7.3.1. Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip ‘ernstige schade’ in dit artikel heeft betrekking *“op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”*, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C- 465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C- 542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineensstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend worden veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan worden veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.7.3.2. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

Verzoeker verwijst naar een artikel van Stockholm Khaama “*Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure*” van 17 maart 2024 en naar een UNAMA “*Report on Afghanistan*” van maart 2024. Verzoeker betoogt dat de taliban 2,5 jaar aan de macht zijn en ze zelfs op 15 maart 2023 The Swedish Committee hebben weggejaagd uit Afghanistan alsook dat uit het verslag van UNAMA blijkt dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is, vooral nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft. De Raad wijst erop dat verzoeker het risico om in een situatie van verregaande deprivatie terecht te komen, *in concreto* aannemelijk moet maken. Er mag immers van hem worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is echter door het louter verwijzen naar bovenvermeld artikel en rapport, *in casu* niet het geval.

4.7.3.3. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder en zussen nog in Afghanistan verblijven (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker nog één à twee keer per maand belt met zijn moeder en zussen (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6).

4.7.3.4. Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM valt *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.7.4. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Het betoog van verzoeker en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

4.7.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.8.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn

2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

4.8.2. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdrijvingen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als 'verminderd' en 'beperkt'. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als 'meest actieve groep' tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als 'veel minder actief dan in 2022' (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF

betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023 (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 113; EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als 'explosies/geweld op afstand'. In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('*Explosive remnants*') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als 'gevechten', 33 als 'explosies/geweld op afstand' en 105 als 'geweld tegen burgers' (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van 'minstens' 17 doden en 'tientallen' gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 41 en EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Deze beoordeling vindt steun in de *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, die gebaseerd is op actuele landeninformatie zoals opgenomen in de EUAA, *Afghanistan Country Focus* van december 2023 en de EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments* van 2 februari 2024.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024.

4.8.3. Verzoeker brengt *in casu* geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

4.8.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.11. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER